

abstirbt Suçr. 2, 396, 12. 397, 3.

पुत्रघ्नी (पुत्र + घ्नी) adj. f. die ihren Sohn aufgefressen hat (als Schimpfwort), Rabenmutter P. 8, 4, 48, Vārt. 2. — Vgl. पुत्रकृती, पुत्रादिनी, पुत्रपुत्रादिनी.

पुत्रजात adj. = ज्ञातपुत्र dem ein Sohn geboren ist, der einen Sohn hat gaṇa आकृताऽप्यादि zu P. 2, 2, 37. Schol. zu 6, 2, 170.

पुत्रजीव (पुत्रम्, acc. von पुत्र, + जीव) m. N. eines Baumes, Putranjiva Roxburghii Wall., dessen Nüsse auf Fäden gereiht und Kindern um den Hals gebunden werden, um sie gesund zu erhalten, Trik. 2, 4, 29. पुत्रजीव ÇKDā. und Wilson nach ders. Aut.; so liest wohl der Text, aber in den Corrigg. wird die oben gegebene Form als die richtige Lesart bezeichnet. पुत्रजीव hat auch Colba. Misc. Ess. 1, 134. पुत्रजीवक m. dass. RATNAM. im ÇKDā. Suçr. 2, 116, 14.

पुत्रता (von पुत्र) f. Sohnschaft: ममैवोपेक्षि पुत्रताम् Ait. Br. 7, 17. MBh. 13, 187.

पुत्रत्व (wie eben) n. dass. MBh. 3, 17142. 17144. HARIV. 9808. 9816. R. 4, 14, 29. 30. 16, 1 (20, 1 GORR.). 31, 14. Spr. 1419. Bāg. P. 7, 10, 34. 9, 10, 2. v. l. für पुत्रकृत्य Çāk. 30, 5.

पुत्रदा (पुत्र + दा von 1. द) f. (Söhne —, Kinder gebend) N. verschiedener Pflanzen: = बन्ध्याकर्कोरकी, गर्भदात्री und लक्ष्मणाकन्द RĪĀN. im ÇKDā.

पुत्रदात्री (पुत्र + दा) f. eine best. in Mālava vorkommende Pflanze, die Fruchtbarkeit bewirken soll, RĪĀN. im ÇKDā.

पुत्रपुत्रादिनी (पुत्र - पुत्र + दा) f. vielleicht ihre Söhne und Enkel fressend (als Schimpfwort), Rabenmutter P. 8, 4, 48, Vārt. 1, Sch. — Vgl. पुत्रादिनी, पुत्रघ्नी, पुत्रकृती.

पुत्रपौत्र (पुत्र + पौत्र) n. sg. (gaṇa गवाश्चादि zu P. 2, 4, 11) und m. pl. Söhne und Enkel M. 3, 200. MĀK. P. 97, 24. 100, 37. Spr. 1787. MBh. 14, 2759. fg. P. 5, 2, 10, Sch.

पुत्रपौत्रिन् (vom vorherg.) adj. Söhne und Enkel habend Śiv. 5, 57. पुत्रपौत्रोपा (wie eben) adj. auf Söhne und Enkel übergehend P. 5, 2, 10. Davon nom. abstr. ंता f.: लक्ष्मीं परंपरीणां वं ंता नय BHATT. 5, 15.

पुत्रप्रदा (पुत्र + प्र) f. Söhne —, Kinder gebend; Bez. einer Art Solanum (लविका) RĪĀN. im ÇKDā.

पुत्रप्रिय (पुत्र + प्रि) m. Bez. eines best. Vogels MBh. 3, 9927. पुत्रभद्रा (पुत्र + भद्र) f. eine best. Pflanze, = बृहस्तीवती RĪĀN. im ÇKDā. पुत्रभाव (पुत्र + भाव) m. das Sohnssein, Sohnschaft Nir. 3, 4, 5. पुत्रमय (von पुत्र) adj. aus dem Sohn bestehend, durch den Sohn gebildet Çat. Br. 14, 6, 9, 18.

पुत्रवत् (von पुत्र) adv. wie bei einem Sohne MBh. 5, 7404. 7411. पुत्रवधू (पुत्र + व) f. Schwiegertochter HALĀ. 2, 349. पुत्रवत् (von पुत्र) adj. einen Sohn —, Söhne —, Kinder habend VS. 37, 12. PĀR. GRHJ. 3, 10. Agni TS. 2, 2, 4, 4. — M. 9, 182. 183. JĪĀN. 2, 68. 3, 57. MBh. 3, 9905. HARIV. 14423. KUMĀRAB. 1, 27. Çāk. 112, 15. BĀG. P. 6, 7, 28. — Vgl. पुत्रन्.

पुत्रवर्त्त (wie eben) adj. dass. P. 5, 2, 112, Vārt. 1, Sch. पुत्रवर्ध (पुत्र + वि) n. das Erlangen von Söhnen AV. 3, 23, 6. पुत्रप्रङ्गी (पुत्र + प्रङ्गी) f. = ऋषप्रङ्गी RĪĀN. im ÇKDā.

पुत्रश्रेणी (पुत्र + श्रे) f. (Reihen von Jungen d. h. Sprossen, Ausläufern habend) Salvina cucullata RATNAM. im ÇKDā. Suçr. 1, 139, 19. 2, 284, 7.

पुत्रसख (पुत्र + सखि) m. Kinderfreund HARIV. 8469. पुत्रसंकरिन् (पुत्र + सं) adj. die Söhne —, die Kinder vermischend (in Folge gemischter, ungleicher Ehen) MBh. 8, 2060.

पुत्रसंप्रक (पुत्र + सं) m. viell. der Titel eines Werkes über Adoption von Çaunaka STENZLER in Ind. St. 1, 243.

पुत्रसू (पुत्र + सू) f. Mutter eines Sohnes ÇABDAN. im ÇKDā. — Vgl. पुत्रिकाप्रसू.

पुत्रकृत (पुत्र + कृत) adj. dem die Söhne getötet worden sind, Beiw. Vasishtha's PAÑĀV. Br. 8, 2, 4. 19. 3, 8. 21, 11, 2. f. पुत्रकृती die ihren Sohn umgebracht hat (als Schimpfwort), Rabenmutter P. 8, 4, 48, Vārt. 2, Sch. Darf nicht पुत्र^० geschrieben werden. — Vgl. कृतपुत्र.

पुत्राचार्य (पुत्र + आ) adj. den Sohn zum Lehrer habend M. 3, 160.

पुत्रादिनी (पुत्र + दा) adj. f. ihren Sohn fressend (als Schimpfwort), Rabenmutter P. 8, 4, 48. In dieser uneig. Bed. mit einfachem त geschrieben, dagegen पुत्रादिनी व्याघ्री eine Tigerin, die ihr Junges frisst, Sch. — Vgl. पुत्रघ्नी, पुत्रकृती.

पुत्रान्नाद (पुत्र - अन्न + अद oder आद) adj. auf des Sohnes Kosten lebend Trik. 3, 1, 1.

पुत्रिक (von पुत्र) gaṇa पुत्रिकृतादि zu P. 5, 1, 128. पुत्रिकावत् PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 39, 7 wohl fehlerhaft für पुत्रिकावत्.

पुत्रिकाप्रसू (पु^० + प्र) f. Mutter einer Tochter ÇABDAN. im ÇKDā. — Vgl. पुत्रसू.

पुत्रिन् (von पुत्र) adj. einen Sohn —, Söhne habend, reich an Söhnen, Kindern; subst. m. Vater —, f. Mutter eines Sohnes RV. 5, 4, 11. 8, 31, 8. AV. 14, 1, 62. Ait. Br. 7, 13. TS. 6, 3, 10, 5. Indra 2, 2, 4, 4. Agni Āçv. Ça. 2, 10. एष वा अन्पो यः पुत्री ved. Cit. bei MALLIN. zu RAGH. 3, 20. M. 8, 62. 9, 106. 143. 182. 183. N. 24, 13. MBh. 1, 1042. 3713. 7, 696. HARIV. 3374. 9178. R. 4, 22, 17. 6, 23, 4. RAGH. 1, 91. 10, 77. VIKR. 182. KATHĀS. 23, 61. Spr. 2207. MĀK. P. 22, 44. पिडका eine Boule u. s. w., die kleine (Junge) neben sich hat, Suçr. 1, 273, 13. 19. सपुत्रिन् so v. a. सपुत्र mit den Söhnen, Kindern vereint HARIV. 11842. — Vgl. पुत्रवत्.

पुत्रिण् s. u. पुत्रीय.

पुत्रिय (von पुत्र) adj. zu einem Sohn in Beziehung stehend: स चाप्य-पुत्रो नृपतिः — अयज्ञत्पुत्रियामिष्टिं पुत्रेष्णुः R. 1, 15, 3 (15, 2 GORR.). अ-पुत्रिया तनूः Söhnen —, Kindern nicht günstig ÇĀṆB. GRHJ. 1, 18. — Vgl. पुत्रीय, पुत्र्य.

पुत्रीकर (पुत्र + 1. कर) an Sohnes Statt annehmen: पुत्रीकृत RĪĀN. TAB. 3, 107. देवदारुर्वधमधलेन RAGH. 2, 36.

पुत्रीय (denom. von पुत्र), पुत्रीयति P. 7, 4, 85. 88, Sch. 1) sich einen Sohn —, sich Kinder wünschen P. 3, 1, 8, Sch. RV. 7, 96, 4. पुत्रि^० AV. 14, 2, 72. — 2) wie einen Sohn behandeln: पुत्रीयति शिष्यम् P. 3, 1, 10, Sch. — desid. (grammatische Spielereien) पुपुत्रीयिषति, पुतित्रीयिषति, पुत्री-यिषति, पुत्रीयिषति P. 6, 1, 3, Vārt. 1, Sch. Vop. 21, 13. पुपुतित्रो-यिषति Vop.

पुत्रीय (von पुत्र) adj. f. आ zu einem Sohn in Beziehung stehend, einen